

[Einer Jensen.]

Huslejenævne, andrager jo i disse Aar ca. 10 pCt.; der er altsaa ingen Tvivl om, at Nævnene har taget rigeligt Hensyn til Ønsker om Lejeforhøjelser. Dertil kommer endelig de to Ting, det ærede Medlem Hr. J. Chr. Jensen nævnte, nemlig Lejeledigheden, som man ikke kender mere, og Reparationsspørgsmaalet, idet Grundejerne efterhaanden næsten har afskaffet Reparationer. Det er meget faa Reparationer, der udføres, og det er i alt Fald meget sjældent, at de ikke følges af en frivillig Overenskomst eller er paabudt af Huslejenævnet. Der er altsaa ingen Tvivl om, at Grundejerne ikke har noget at beklage sig over.

Nu er Spørgsmaalet: Vil man da i de kommende Aar kunne skaffe det tilstrækkelige Antal Lejligheder til det Behov, der er? Jeg har allerede nævnt de Lejligheder, der mangler, men desuden maa man jo huske paa, at de Forandringer, som Grundejerforeningen tidligere har paa-staaet Huslejeloven meget stærkt har hemmet, men som nu vil komme, vil føre med sig, at en meget væsentlig Del af den Arbejdskraft, der er til Raadighed, vil blive beskæftiget ved disse Forandringer. Det vil sige, at hvis man ophæver Loven, vil man langt fra kunne naa i de kommende Aar at bygge det Antal Boliger, som vi i Øjeblikket præsterer, og det vil atter sige, at Bolignøden meget væsentlig vil blive forøget. Det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt sagde, at man ude i Provinsen havde faaet en forøget Byggevirksomhed, men en saadan vil ikke være mulig her, fordi der er Grænser for, hvor meget det overhovedet er muligt at bygge.

Det ærede Medlem Hr. Slesbager rettede nogle Forespørgsler om, hvorledes det stiller sig med det Mandskab, som er til Raadighed for Boligbyggeriet. Jeg skal nu oplyse derom, og saa gaar jeg ud fra, at vi dermed fremtidig er fri for at høre Tale om, at det københavnske Bygningshaandværk hindrer Tilgang fra Provinsen og hindrer Tilgang af Lærlinge.

Jeg har Tallene fra Arbejdsdirektoratet, og de viser, at Antallet af Mursvende i København i 1928 var 1577 og i 1930 1949, saaledes at der var en Stigning paa 22 pCt. Da vi ikke har kunnet producere alle disse Mursvende her i København, vil det sige, at der er ingen herinde fra, der hindrer Provinsens Mursvende i at komme ind og tage Arbejde. For Tømrersvendenes Vedkommende er Tallene for 1928 1193 og for 1930 1367, en Stigning paa 15 pCt. Med Hensyn til Stigningen i An-

tallet af Mursvende og Tømrersvende for hele Landet stiller Forholdet sig saaledes, at fra 1928 til 1929 — man har endnu ikke gjort op fra 1930 — er Antallet af Mursvende steget med 3 pCt. og Antallet af Tømrersvende steget med 1 pCt.

Det vil altsaa sige, at København har faaet en meget væsentlig Tilgang af Bygningshaandværkere fra Provinsen, hvilket igen vil sige, at det havde været umuligt at præstere det Byggeri, som vi har præsteret de senere Aar, hvis der ikke havde været Arbejdskraft til Raadighed fra Provinsen, men hermed er ogsaa al Arbejdskraft taget i Brug, og Talen om at kunne opretholde det samme Byggeri i de kommende Aar holder ikke Stik, hvis man samtidig gaar til at foretage de Forandringer, som Grundejerforeningen stadig har paaberaabt sig vil komme, naar Huslejeloven falder bort, ligesom heller ikke den Tale, som det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt kom med om den ringe Tilgang af husvilde, kommer til at holde Stik, der vil blive en meget væsentlig Tilgang af husvilde.

Naar det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt saa gjorde op, hvorledes Antallet af husvilde i Provinsen var faldet, efter at Huslejeloven var ophørt, beder jeg blot det ærede Medlem se paa Statistikken for Københavns Vedkommende, hvor Antallet af husvilde i det forløbne Aar er faldet meget stærkt. Der er altsaa ingen Tvivl om, at det er nødvendigt endnu i nogle Aar at opretholde Boligrestriktionerne. Jeg har den sikre Overbevisning, at det ved de kommende Forhandlinger skal lykkes at naa til en Lov til Gavn og Beskyttelse for Lærerne, der som den svagere Part har Krav paa Beskyttelse.

Simonsen (Aarhus): Jeg har ønsket at gøre et Par Bemærkninger, skønt der jo ikke er nogen Anledning for mig til at fremsætte vidtløftige Udtalelser, efter at den højtærede Minister og andre har gendrevet det væsentligste af, hvad de ærede Ordførere for Venstre og det konservative Parti har fremsat.

Jeg kan kun være erkendtlig overfor den Tilslutning, mine Udtalelser har faaet fra de sidstnævnte Talere. Jeg kan fuldt ud tiltræde den højtærede Ministers Argumentation. Den var saa vægtig og overbevisende, at det syntes, som han fik aaben Tilslutning af et konservativt Medlem paa et vigtigt Punkt, saaledes opfattede jeg det i alt Fald. Og jeg kan tilføje, at der heller ikke er rokket noget synderligt ved mine Bemærkninger i min første Tale, de staar uimodsagte.